

Druhý příchod Syna člověka (Ježíše Krista)

Matouš 16:27 Syn člověka přijde v slávě svého Otce se svými svatými anděly, a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.

Matouš 26:29 Pravím vám, že již nebudu pít z tohoto plodu vinné révy až do toho dne, kdy budu s vámi pít kalich nový v království svého Otce."

1. Korintským 11:26 Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.

Tím, že křesťané slaví „Pánovu večeři“ potvrzují to, že všichni očekávají Jeho druhý příchod. Co říká Bible o jeho druhém příchodu? Kdy má nastat a jak bude probíhat? **Týká se tato převratná událost pouze křesťanů nebo zasáhne všechny obyvatele Země? Na tuto otázku jsem nenašel přímou odpověď.** Jsou nějaké důkazy, že k Ježíšovu návratu skutečně dojde?

Jaká je budoucnost lidstva? Co nás čeká? Lidé si často kladou podobné otázky. Odpovědi se však různí. Lze je rozdělit do tří základních skupin.:

Optimisté tvrdí, že nás čeká celosvětový mír a blahobyt. Lidstvo své problémy vyřeší – pokrok se přece nedá zastavit. Lidé určitě dostanou rozum.

Pesimisté poukazují na nukleární nebo biologické hrozby, stupňující se teroristické útoky, ohrožení lidstva epidemiemi nevyhládivitelných nemocí, meteority hrozící zničením života na Zemi, sociální nerovnováhu mezi bohatým severem a chudým jihem, přemnožení lidí, ekologické katastrofy, hladomory, války o vodu...atd.

Který z těchto pohledů se vám zdá bližší realitě? Máte strach při pohledu do budoucnosti? Nebo zastáváte názor, že se nás problémy světa netýkají, protože máme to štěstí, že žijeme v bohaté a relativně klidné zemi? Ať si ostatní řeší své problémy sami, hlavně že se já mám dobře? Myslím si, že všichni jasně vidíme, že náš svět není bezproblémový. Jak to tedy s námi bude? Dá se naše budoucnost odhadnout? Co říká o budoucnosti světa Bible, kterou mnozí považují za zdroj pravdy?

Biblická proroctví totiž hovoří zcela jasně. Lidé nedostanou rozum, nevzpamatují se a nezačnou se k sobě chovat láskyplně. Problémy samy od sebe nezmizí. Tolik oslavovaný vědeckotechnický pokrok je nevyřeší. Bible mluví úplně o něčem jiném. Podle proroctví a znamení v ní uvedených můžeme jasně vidět, že se blíží konec tohoto systému světa. A že už je velice blízko, blíž, než jsme ochotni si připustit.

Konec tohoto systému světa, který předpovídá Bible je spojen s událostí, která s sebou nese naději. Vráti se ten, který změnil svět – Ježíš Kristus.

Apoštolové a první křesťané očekávali s nadějí brzký návrat jejich Pána. Věřili, že všechna zaslíbení a proroctví Písma se naplní při jeho druhém příchodu. První křesťané se dokonce zdravili pozdravem „Maran atha“, což znamená „Pán přichází“. Těšili se na brzké splnění své naděje. Na čem byla jejich víra založena? Může i dnes rozumně uvažující člověk věřit v Kristův návrat?

Jistota druhého příchodu je založena na důvěryhodnosti Bible. Těsně před svou smrtí řekl Ježíš svým učedníkům, že se vrací ke svému Otci, aby pro ně připravil místo. A slíbil: „Opět přijdu a vezmu vás k sobě...“ (J 14:3). Ježíš toto zaslíbení opakoval vícekrát, a co slíbil, to také splní. O Ježíšově návratu hovořili i apoštolové a touto nadějí žili. V listu Filipským 3:20 je například napsáno: My však máme občanství v nebesích, odkud očekáváme i Spasitele, Pána Ježíše Krista.

Výhled na Kristův druhý příchod dával jeho učedníkům sílu snášet všechny těžkosti a pronásledování.

Poté, co Ježíš po svém vzkříšení vstoupil na nebesa, ujišťovali učedníky o jeho návratu i andělé.

Pokud poznáme, že se většina biblických proroctví již přesně naplnila, nemáme důvod pochybovat, že se splní i ta zbývající – především ta o návratu Krále králů a ustanovení jeho věčného království.

Návrat Ježíše Krista je samozřejmě úzce spjat s jeho prvním příchodem. Kdyby Ježíš nepřišel poprvé a nezískal rozhodující vítězství nad hříchem a satanem, neměli bychom žádný důvod věřit, že přijde znovu, aby ukončil satanovu vládu nad tímto světem a obnovil jej do původní dokonalosti. Ale protože víme, že před 2000 lety přišel, „aby svou obětí sňal hřích“, máme také důvod věřit tomu, že se zjeví podruhé „ne už kvůli hříchu, ale ke spáse těm, kdo ho očekávají“ (Žd 9:26-28).

Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noé (Mt 24:37)

Příprava na Ježíšův návrat

Bible nás opakovaně ujišťuje, že se Ježíš vrátí. Přijde za rok, za pět let? Nebo snad za deset, dvacet let? To nikdo s jistotou neví. Ale je důležité být na jeho návrat připraven. Jak by tato příprava měla vypadat?

Je důležité odevzdat Ježíši své srdce, přijmout jeho oběť, nechat se smířit s Bohem. Ale pozor, víra není nějaký druh pojištění, kdyby náhodou křesťané měli s tím Kristovým návratem pravdu. Víra jen tak naoko nikoho nezachrání. Bůh totiž vidí do našich srdcí. Pokud mu skutečně dovolíme vstoupit do našeho života a stát se naším Pánem, bude to na nás vidět. Náš život se změní. Změní ho Ježíšova láska. Opravdová víra je provázena činy. Ježíš řekl: Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání. (J 14:15)

Antikrist

Když Ježíš mluvil o znameních, která budou ukazovat, že jeho příchod je blízko, vyjádřil také obavu, aby jeho lid nebyl sveden falešnými tvrzeními. Varoval, že před jeho druhým příchodem „vystanou lžimesiášové a lžiproroci a budou předvádět veliká znamení a zázraky, že by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné“ (Mt 24:24). Ježíš také řekl: „Tehdy řekne-li vám někdo: `Hle, tu je Mesiáš nebo tam`, nevěřte!“ (Mt 24:23). Varoval nás předem. Aby mohli věřící rozlišit mezi pravým příchodem a jeho falešným napodobením. Biblické texty obsahují podrobnosti o způsobu, jakým se Kristus vrátí.

Všichni křesťané jsou vyzváni, aby čekali na opětovný příchod Krista. Než však Kristus přijde, objeví se podle biblického svědectví Antikrist, Boží Protivník, který se staví na Kristovo místo a vystupuje proti němu. Kdo to však je? To je velice důležitá otázka, protože

spása nebo zavržení člověka závisí na tom, zda se bude hlásit ke Kristu, nebo k jeho Protivníku. Ve 20. století byly označovány totalitní nacistické a komunistické systémy za ztělesnění Antikrista. Ale kdo je to dnes?

Máme totiž co do činění s mocností, která se dovedně maskuje, která je skrytá, neviditelná, obtížně k nalezení (2 K 11:14). Je možno ji odhalit jen tak, že při následování Krista ji odhalujeme osvíceným zrakem víry (Ef 1:18). Musíme si všimnout poselství svatého Písma.

Nedejte se žádným způsobem od nikoho oklamat. Napřed totiž musí nastat odpad (mnoho lidí odpadne od víry) a objevit se člověk skrz naskrz hříšný. „Člověk skrz naskrz hříšný“ nemusí být jednotlivce, ale může to být celý národ, který je posedlý rozkladem pořádku, obcházením zákonů, zlobou, opouštěním mravnosti a lidskosti. To může být také většina lidstva. Nemusí však jít o jednotlivce, ani o národ, ale také o druh člověka, kdy jedinec koná v moci satanově a tak i satan má své služebníky, které vychovává ke svému obrazu.

Ve Zjevení, v 13. kapitole vystupuje z moře šelma... a celá země se dívá po šelmě s úžasem (13:1-3). Je to pravděpodobně ten nejstrašnější obraz Bohu nepřátelské světové moci, která spojuje náboženství a politiku

O onom dni či hodině (o konci tohoto systému věcí) neví nikdo, ani andělé v nebi, jenom Otec (Bůh). Mějte se na pozoru, bděte, neboť nevíte, kdy ten čas přijde. Přijdu brzy! Říká Ježíš Kristus.

Podle toho poznáte Ducha Božího: **Každé vnuknutí, které vede k vyznání, že Ježíš Kristus přišel v těle, je z Boha; každé vnuknutí, které nevede k vyznání Ježíše, z Boha není.** Naopak, je to duch antikristův, o němž jste slyšeli, že přijde, a který již nyní je na světě.

Lukáš 18:8 Ale nalezne Syn člověka víru na zemi, až přijde?

Definice víry

Židům 11:1 Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.

Židům 11:6 Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají.

Co znamená víra pro křesťany?

- přístupovou cestu k Bohu a jeho spáse
- osobní životní cestu
- stále otevřený pramen poznání Boha a jeho díla
- skutečnost, která je navzájem sjednocuje

Křesťanská víra není libovolně utvořené osobní přesvědčení, ale odpověď člověka na Boží slovo, sdělované Duchem svatým, zapsané v Bibli a opatrované, chápané a žité ve společenství.

V čem spočívá křesťanská víra, to nám může ozřejmit jenom Kristus. A tato víra bezpodmínečně souvisí s naším životem a všedním dnem. Víra potřebuje, abychom se kriticky vypořádali s realitou života, s našimi otázkami, pochybami a výhradami. Víra není zastíráním toho, co nevíme, nýbrž odpověď na poslední otázky po smyslu a cíli našeho života.

(Projevy víry se přitom v různých dobách od sebe i lišily).

Protože je to poselství úzce spjata s Ježíšem, nestačí jen říci: „Věřím ti.“ K tomu patří také: „Věřím tomu, co říkáš.“

Víra je nedílnou součástí jakéhokoliv zdravého vztahu – obzvláště vztahu s Bohem...

Někdy přemýšlíme o tom, jak bychom mohli poznávat Boha. No, je to stejné, jako když poznáváme někoho jiného. K tomu abychom se s někým seznámili, jsou nezbytné tři věci:

1. Musíme s ním mluvit. (Filipským 4:6, Lukáš 11:9-13)
2. Musíme mu naslouchat. (Římanům 10:17)
3. Musíme jít a dělat věci společně (mít společný zájem). (Matouš 11:29)

Víra v hodnoty křesťanství

Jakub 2:17,18 Stejně tak i víra, není-li spojena se skutky, je sama o sobě mrtvá.

Někdo však řekne: "Jeden má víru a druhý má skutky." Tomu odpovím: Ukaž mi tu svou víru bez skutků a já ti ukážu svou víru na skutcích.

Ale jak získáme víru? Je to něco na čem pracujeme, jak to jen jde, až do vyčerpání veškeré energie, dokud to nepřijde? Bible říká, že víra je dar od Boha. Bůh každému dal určitou míru víry (Ř 12:3) a je také autorem víry a tím kdo dokoná naši víru (Žd 12:2). Naše víra bude lepší a lepší, čím déle budeme pracovat na poznání Boha, pomocí těch tří způsobů výše zmíněných. Čím více času s Ježíšem trávíme, tím více ho poznáváme. Jak?

1. Prostřednictvím Jeho Slova (Ž 119:105, Joz 1:8). Písmo je velmi spolehlivý zdroj k nalezení Boží vůle na jakémkoliv dané téma. Hodně moudrosti lze získat, pokud jde o finance, výchovu, či všechny druhy morálních problémů. **Pokud potřebuješ návod pro své záležitosti, vždy se pro další vedení ptej Bible jako první.**

2. Prostřednictvím prozřetelnosti nebo okolností (Př 3:5,6, Ž 37:23). Bůh často přináší do našeho života okolnosti, aby odhalil svou vůli k nám. Když se modlíme, pokud jde o životní rozhodnutí jako je např. zaměstnání nebo bydlení, měli bychom také analyzovat, zda jsou naše modlitby reálné.

3. Prostřednictvím přímé komunikace v srdci (Sk 8:26-40)

I když nemůžeme vidět Boha nebo slyšet jeho hlas pomocí našeho lidského vybavení, můžeme stále vidět působení jeho síly a ostatních vlastností. Můžeme využít cest komunikace, které nám dal, abychom k němu přišli a poznávali jaký je. Jeho poznáváním se mu můžeme naučit důvěřovat.

Víra je důležitá pro křesťanský život. Žd 11:6 nám říká: "Bez víry však není možné se mu zalíbit, protože ten, kdo přichází k Bohu, musí uvěřit, že Bůh je a že odplácí těm, kdo ho usilovně hledají."

Někteří lidé si myslí, že je potřeba veliká víra, ale L 17:5,6 nám říká, že víra malá jako hořčičné semínko může hory přenášet! Očividně tedy není potřeba mít hodně k dosažení velkých věcí. Víra se neměří tím, kolik jí máme. Malá víra, pokud je pravá, činí nemožné.

„Pán řekl: „Kdybyste měli víru jako zrna hořčice, řekli byste této moruši: ‚Vykořeň se a přesad’ se do moře‘, a poslechla by vás.““

Ztráta identity

Krise identity je palčivý problému dneška.

Žijeme v době, kdy se děje spousta vážných věcí. Válku máme za dveřmi, stěhují se sem lidé z jiných kontinentů a my najednou nevíme co s tím, neumíme se dohodnout na nejzákladnějších věcech. Nevíme co s rostoucím zadlužením, co s nezaměstnaností, s narůstající byrokracií, co s nemocnými a slabými, a také nevíme co s integrací v rámci EU. Z toho chaosu usuzuji, že nám chybí základní hodnotová orientace. Tohle považuji za možný zdroj krize identity.

Media jsou byznys, jako každý jiný a lépe se prodávají, když jsou plné titulků vyvolávajících strach a hysterii. A jednou z příčin současného zmatku je také to, že nedokážeme pojmenovat skutečnost pravými jmény.

Katastrofálním dluhům říkáme investice, soužití osob stejného pohlaví nazýváme manželstvím a pro etnické menšiny vymýšlíme jakási nová, korektní jména, která připadají divná a zbytečná i samotným příslušníkům těch minorit. Přestáváme věci pojmenovávat normálně a přirozeně a důsledkem je spousta umělých problémů, které se snažíme draze a složitě vyřešit. Lepší by bylo, abychom byli přímočařejší a jednodušší v tom, jak se vyjadřujeme. Hodně by nám to usnadnilo orientaci. Řecký výraz „logos“ neznamená jenom „slovo“ jako takové, ale taky „řád“. Takže se dá říct, že pokud zacházíme se slovy nezodpovědně a nenazýváme věci pravými jmény, podporujeme chaos.

Stejně tak bychom měli lidská práva, která tady již máme vyvážit povinnostmi, protože smysl pro povinnost je přesně to, co nám dnes chybí.

Uznávání filozofové ve všech dobách věděli, že každý moudrý člověk, který chce rozumět sám sobě, si musí v životě položit tři otázky: Kdo jsem, odkud kráčím a kam přicházím? Odpovědi na tyto otázky tvoří v nás vědomé uvědomění si vlastní identity. Z otázek jednoznačně vyplývá, že identita každého z nás je neodlučitelně spojená s naší minulostí, chcete-li s historickými kořeny, s příběhy našich předků a třetí otázka nás má přimět k zamyšlení nad naší cestou životem. Proč mám cíle, jaké zrovna mám, proč chci dosáhnout stanovených cílů. Proč dávám přednost jednomu záměru před druhým? Člověk, který rozumí své cestě má větší šanci obstát ve zkouškách.

Dnes se hodně začíná mluvit o ztrátě identity celého našeho kontinentu. Nejdříve ateistické státy a dnes už prakticky všechny národy pod vlajkou EU opustily své kořeny a zradily tak vlastní křesťanskou minulost. O Evropě se říká, že je slabá a neobstojí před náporom muslimů, kteří ve většině žijí mnohem horlivěji svou vírou než většina Evropanů, opustivších křesťanské hodnoty. Lidé si uvědomují mnohem silněji než dříve, jak důležité je mít hodnoty, které jsou pro ně důležité a na nichž budou stát.

Ježíš nabídl lidem vykoupení z hříchů a naději na život věčný. Dal za nás výkupné, vlastní krev, vlastní lidský život. Kdo může nabídnout víc? Ale abychom si zachovali tuto naději až

do jeho příchodu, musíme vědět, že jsme jeho následovníci a služebníci. Musíme jednat a mluvit podle toho. Je třeba získat zpět svou křesťanskou identitu.

Křesťanské hodnoty

Tou nejvyšší je víra v Boha a jeho syna Ježíše Krista.

Pak následuje: Víra, naděje, láska. Víra, slovo v řečtině *pistis*, znamenající také cestu, tedy cestu k cíli, k naplnění života.

Naděje neboli touha po štěstí, dobru, spravedlnosti a svobodě, Boží lásce a konci utrpení. Láska může být: toužebná (*eros*), na úrovni přátelství (*filia*), přirozená mezi rodiči a dětmi nebo k vlasti (*storgé*) a zejména láska Božská, nesobecká, nadřazující dobro druhého nade vše (*agapé*).

Mezi další křesťanské hodnoty zahrnujeme Desatero, neboli návod či pravidla, co bychom zejména dělat neměli.

Dále takzvaná blahoslavenství, která jsou orientovaná pozitivně. Blahoslavení chudí duchem, přičemž nejsou tím míněni hlupáci nebo tupci, ale lidé, kteří jsou otevřeni poznání, kteří chtějí svého ducha obohatit, blahoslavení tiší, tj. ti, kteří jsou mírné povahy, dobrosrdeční, další, kteří lačnější a žízňěji spravedlností, a to ve smyslu materiálním i niterném, dále milosrdní, pokojní nebo kteří protivěnovství trpí pro spravedlnost, což znamená, že utrpení za spravedlnost má svůj smysl i hodnotu.

Je třeba zdůraznit jako jednu z ryze křesťanských hodnot "bratrskou lásku", ke které vyzýval Ježíš Kristus a její všeobecný rozměr, který definoval ap. Pavel (tj. všemu věří, ve vše doufá, všechno překonává), a to ve smyslu věřit v křesťanství, tudíž i v křesťany. Její význam vystupuje v kontextu celosvětového dění, kdy se nejrůznější křesťanské skupiny nemohou dohodnout vůbec na ničem, co spadá do jejich kompetence, hašteří se mezi sebou o maličkosti, přitom velké věci vůbec neřeší (bez ohledu na to, zda úmyslně, nebo z diletantství). V podstatě tak vlastně bojují o vliv a moc z důvodů vlastního prospěchu, což se s křesťanskými hodnotami nesrovnává.

Jan 13:34,35 Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.

Všechny křesťanské hodnoty jsou důležité pro naději na druhý příchod Krista.

Závěr:

Připomínka Památné Slavnosti a Ježíšovy oběti je zároveň připomínka jeho druhého příchodu. Jeho druhý příchod se týká všech lidí

Musíme obnovit svou křesťanskou identitu, i když většina lidí jí zavrhně.

K tomu potřebujeme víru, kterou umíme srozumitelně vyjádřit slovy, a ta zase musí být živěná skutky.

Stojí to za to, protože lepší naději a větší jistotu jejího splnění nikdo jiný nemůže nabídnout.

P. S.: v této přednášce jsou částečně použity myšlenky z již publikovaných studií jiných křesťanských společenství, se kterými se ztotožňujeme.